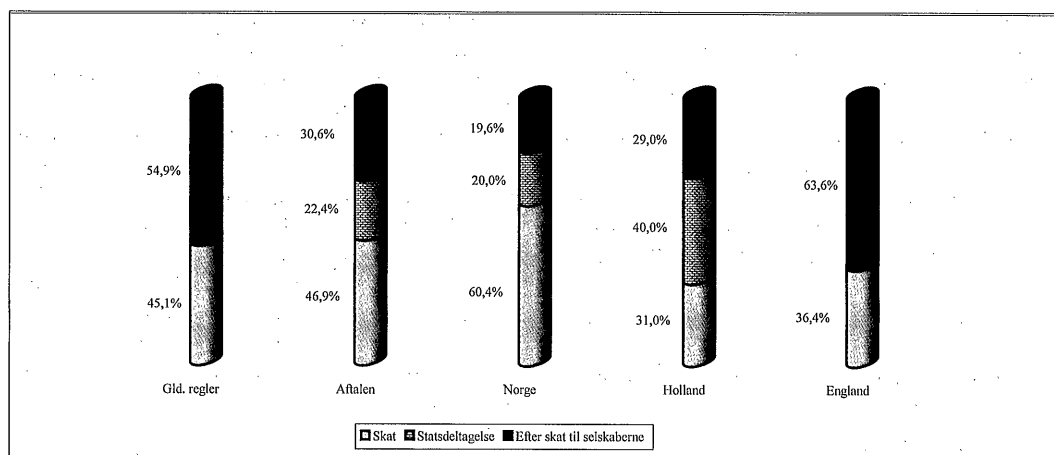

Figur 2. Modelfeltberegning af gennemsnitsbeskatning for DUC efter gld. regler og aftalen samt for andre Nordsølande

Anm.: Modelfelterne afspejler sandsynlige fremtidige fund på dansk område.

Ved sammenligning af gennemsnitsbeskatningen med marginalbeskatningen i figur 1 og 2 fremgår det, at de nye vilkår for eneretsbevillingen indebærer, at gennemsnitsbeskatningen kommer væsentlig tættere på marginalbeskatningen end den er efter gældende regler. Det nye system vil dermed være mere robust med hensyn til statens andel af grundrenten.

Beskatning med så høje marginalskatteprocenter, som der typisk er tale om i forbindelse med kulbrintevirksomhed, kan indebære betydelige tab som følge af skatte- og afgiftsmotiverede dispositioner, når skatterne og afgifterne ikke er neutrale.

Modelfeltberegninger tyder på, at den gældende kulbrintebeskatning m.v. kan medføre et forvriddningstab i størrelsesordenen 10 pct. af den mulige gevinst ved indvinding. Den foreslåede kulbrintebeskatning med et langt mindre kulbrintefradrag og lavere skattesats anslås at medføre en kraftig reduktion af forvriddningstabet til i størrelsesordenen et par procent. Hermed vil forvriddningstabet i de danske regler være på niveau med Holland og England, mens tabet i det norske er omkring 4 pct. som følge af den meget høje marginalbeskatning.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget får kun virkning for nye koncessioner, og omfatter i første omgang kun den kulbrintevirksomhed, som DUC – dvs. Shell, A.P. Møller – Mærsk og ChevronTexaco – udøver i henhold til den fortsatte eneretsbevilling. Det er derfor alene disse selskaber, som indgår i provenuvurderingen, idet det ikke forudsættes, at andre selskaber vil vælge beskatning efter de nye regler.

I 2002 omfattede eneretsbevillingen 82 pct. af den samlede danske olieproduktion og 92 pct. af naturgasproduktionen. Det vil sige, at den altovervejende produktion af dansk olie og gas i dag kommer fra DUC og vil for fremtiden være omfattet af de foreslåede beskatningsregler.

Den meget lange tidshorizont for aftalen og dermed for provenuberegningerne medfører, at det er nødvendig med en række stiliserede beregningsforudsætninger. Det gælder bl.a. vedrørende størrelsen af de tilbageværende reserver, udviklingen i indvindingsomkostningerne samt udviklingen i energipriserne.

I provenuvurderingen er Energistyrelsens prognoser for produktion, driftsomkostninger, efterforskning og investeringer lagt til grund. Med hensyn til investeringerne er det vigtigt at understrege, at de er fastlagt ud fra en teknisk vurdering af, hvor store investeringerne skønsmæssigt skal være for at hente den anslåede mængde olie og gas op af undergrunden. Der er således ikke tale om økonomisk optimale investeringer fastlagt ud fra en optimering af overskuddet. Dertil kommer den generelle usikkerhed forbundet med udviklingen i olieprisen og dollarkursen.

1. Forudsætninger

Af de benyttede centrale forudsætninger kan bl.a. nævnes:

- Olieproduktionen er anslået til ca. 303 mio. m³ for det tilfælde, at der ikke blev indgået en aftale med A.P. Møller – Mærsk. Med indgåelse af en aftale anslås olieproduktionen til ca. 357 mio. m³. Forskellen i olieproduktionen i de to tilfælde skyldes især bedre muligheder for selskaberne til at plan-